

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/153/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120244994
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6120244994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 03 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 325,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/92/2020 - 73 zo dňa 01.04.2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/92/2020 - 73 zo dňa 01.04.2021 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvým výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 325,78 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a druhým výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 6, ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 325,78 eur s príslušenstvom. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu, a to na základe Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 169/701 zo dňa 27.03.2019. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 190184, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Poškodený následne uzavrel so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.04.2019, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 22.03.2019 došlo k škodovej udalosti spôsobenej poškodenému

PayLess Consulting, s.r.o. na motorovom vozidle Toyota RAV4, EČV: A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového BMW X6, EČV: B., poistného u žalovaného. Poškodený bol v dôsledku škodovej udalosti nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to náhradné vozidlo Škoda Kodiaq, EČV: A. v zmysle Zmluvy o nájme č. 169/701 zo dňa 27.03.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190184 zo dňa 10.04.2019 na sumu 844,80 eur (704,- eur bez DPH). Oznámením o poistnom plnení zo dňa 09.05.2019 žalovaný oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody a priznal náklady iba vo výške 378,22 eur. Žalobca ďalej poukázal na príčinnú súvislosť, keď škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby k porušeniu pravidiel cestnej premávky nedošlo, nedošlo by k nehode a nebol by nutný nájom náhradného vozidla. Žalovaný v konaní namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a účelnosť využívania náhradného vozidla, keď poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, čiže poškodený bol dlžníkom žalobcu a preto nemohol platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky, nakoľko pred cesiou poškodený pohľadávku neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že z predložených listín vyplýva, že poškodenému zo škodovej udalosti bola zo strany žalobcu vystavená faktúra znejúca na sumu 844,80 eur s DPH. Z predloženého oznámenia o poistnom plnení bolo preukázané, že žalovaný dňa 07.05.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 378,22 eur, keď podľa likvidátora bola neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného vozidla vo výške 63,- eur s DPH/deň. Na základe Zmluvy o nájme č. 169/701 bolo vozidlo poškodenému poskytnuté v čase od 27.03.2019 do 03.04.2019 za cenu denného nájomného 105,60 eur vrátane DPH. V Zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany zároveň dohodli na zápočte ich vzájomných nárokov s tým, že žalobca si pohľadávku voči žalovanému bude vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

3. Vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal preukázanú jednak samotnou Zmluvou o postúpení pohľadávky, ako aj listom postupcu zo dňa 03.04.2019, ktorým postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému. Na námietku nedostatku aktívnej legitímácie obsiahnutej vo vyjadrení žalovaného súd prvej inštancie poukázal tiež na rozhodovacu prax súdov SR (rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/32/2018 zo dňa 03.05.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Cob/2/2018, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018), ktoré vyslovili záver, že postúpenie pohľadávky je v danom prípade platné a neodporuje zákonu. Predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, a to na základe vzájomného zápočtu nároku žalobcu na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody.

4. K dôvodnosti krátenia poistného plnenia súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalovaný toto krátenie bližšie nevysvetlil, iba uviedol, že neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného bola upravená na 63,- eur s DPH/deň. Zároveň žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol, že zmena technickej hodnoty vozidla – predpokladané zníženie THP poškodeného vozidla za predpokladu jeho používania po dobu priznanú za zapožičanie náhradného vozidla. Podľa rozpisu v predmetnom oznámení, k zníženiu došlo o sumu 284,- eur (neprimerané náklady na náhradné vozidlo), o sumu 36,06 eur (zmena technickej hodnoty vozidla) a o sumu 5,72 eur (pevné prevádzkové náklady 0,01x572 km). Dôvodnosť úpravy však žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, napr. poukázaním na Cenníky iných spoločností zaoberajúcich sa prenájomom vozidiel v danom mieste a v danom čase, čím by preukázal tvrdenú neprimeranosť dennej sadzby prenájomu. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia a až potom môže súd jeho tvrdenie zobrať za základ svojho rozhodnutia. Žalovaný v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol, lebo hoci namietal primeranosť dennej sadzby prenájomu, toto svoje tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že poškodený sa dostal do situácie nutnosti používať náhradné vozidlo nie svojim zavinením, kedy v dôsledku škodovej udalosti bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav riešil tým spôsobom, že si prenajal náhradné vozidlo, ktoré nevyhnutne potreboval pre svoje podnikanie. Tento stav, kedy poškodený nemohol používať vlastné motorové vozidlo zaviniť práve klient/poistenec žalovaného a preto nemožno poškodeného neprimerane zaťažovať tým, aby hľadal

najlacnejšiu požičovňu alebo aby robil výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal preto súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný nepreukázal dôvodnosť krátenia poistného plnenia, nenavrhol žiadne dokazovanie za účelom posúdenia konkrétnych okolností daného prípadu. Pokiaľ ide o sumu 5,72 eur, ktorú žalovaný odpočítal ako prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla, teda náklady, ktoré by vznikli spoločnosti PayLess Consulting s.r.o. pri používaní vlastného motorového vozidla počas doby 8 dní a sumu 36,06 eur ako zmenu THV, tak žalovaný takýto svoj postup žiadnym spôsobom neodôvodnil, neuviedol ako dospel k uvedenej výške nákladov, takýto jeho postup nemá oporu v žiadnom právnom predpise a preto súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 325,78 eur ako rozdielu medzi žalobcom uplatnenou a žalovaným vyplatenou náhradou nákladov na použitie náhradného vozidla. Zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v celom rozsahu prostredníctvom právneho zástupcu elektronicky s autorizáciou, a to podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaný mal za to, že rozsudok je nesprávny, nezákonný, arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Prvoinštančný súd sa nedostatočne a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v konaní. V zmysle predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený preto predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené potvrdzuje aj žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. Uzatvorením Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného, nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený neuhradil a teda mu pohľadávka nevznikla, pričom v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý predstavuje v zmysle vystavenej faktúry pohľadávku žalobcu. Vzhľadom k ustanoveniu § 524 OZ tak nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Za nesprávny považoval žalovaný aj právny názor, že by k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu realizovaného v Zmluve o postúpení pohľadávky. Z predloženej zmluvy totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a následne tak nemohla vzniknúť žalobcovi pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za odstúpenie, ktorú následne mienil žalobca použiť na započítanie. Žalobca preto nie je podľa žalovaného v spore aktívne vecne legitimovaný. V ďalšom žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie sa v rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal so žalovaným namietanou skutočnosťou, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol nútený používať náhradné vozidlo. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 a na skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, keď zodpovedný subjekt je povinný nahradiť túto len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci. Preto je žalovaný ako poisťovňa povinný nahradiť len skutočnú škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov a poškodený bol povinný preukázať, že vozidlo bolo požičané účelne a z akého dôvodu bol nútený si vozidlo požičať. Žalovaný z uvedených dôvodov navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného vyjadril písomným podaním zo dňa 12.05.2021 s tým, že považoval napadnutý rozsudok za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Zotrvával na svojich vyjadreniach, pričom k otázke vecnej legitimitácie žalobcu poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných veciach (Krajský súd v Žiline sp. zn. 9Co/30/2019, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/54/2019). Podľa žalobcu bol postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu a nie pohľadávka, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. Žalovaný tak svojim konaním sám potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu už v rámci likvidácie poistnej udalosti, čo potvrdzuje aj predložené oznámenie o poistnom plnení. V čase pred podaním žaloby tak žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Popieranie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla poškodeným a spochybňovanie záverov ustálených rozhodovacej praxe všeobecných súdov, ako aj vlastného rozhodnutia, sa tak javí

ako neopodstatnený účelový krok zo strany žalovaného. Prenájom náhradného vozidla je v zmysle judikatúry považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do pôvodného stavu, čo napokon obsahuje aj samotné usmernenie členov SKP č. 17/2002, z ktorého žalovaný pri šetrení poisťných udalostí vychádza. K namietanej arbitrárnosti a svojvoľe súdu prvej inštancie poukázal žalobca na základné princípy CSP, predovšetkým na čl. 4, čl. 5, čl. 15 a čl. 17 a mal za to, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. Dôraz sa kladie predovšetkým na jednoduchosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Žalovaný neposkytol súdu nielen tvrdenia, ale ani dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Vo vzťahu k namietanej absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca uviedol, že skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená Zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla), kedy dlžníkom je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody, preto postúpenie neodporuje zákonu. Žalobca ďalej podotkol, že v zmysle predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tomto smere žalobca odkázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/86/2019, 10Co/316/2018, 6Co/148/2019, 10Co/103/2019, 6Co/23/2019, 6Co/122/2019, 6Co/79/2019, 10Co/182/2019 a namietal formalistický prístup žalovaného, kedy podľa žalobcu neexistuje rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. I v zmysle rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/135/2019 - 186 zo dňa 25.06.2019 je podľa žalobcu zrejmé, že uvedený záväzok postupca priamo nespĺnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu. Uvedené nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Pre úplnosť žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, podľa ktorého súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ vyslovil záver, že poškodený neuhradil žalobcovi faktúru za nájom vozidla, čím na strane poškodeného nedošlo k zmenšeniu majetku o žalovanú sumu, t.j. k vzniku skutočnej škody a v závislosti od toho nedošlo ani k platnému postúpeniu práva poškodeného na náhradu škody. Tu je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného tak supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Odvolací súd taktiež konštatoval, že je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Záverom žalobca poukázal na § 153 a § 154 CSP, v zmysle ktorých sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 v spojení s § 470 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy (zákon č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve, Občiansky zákonník).

9. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

10. Podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

11. Podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

12. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalovaného, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku s tým, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovvej časti napadnutého rozsudku a svoje rozhodnutie spôsobom súladným s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP dostatočne presvedčivo odôvodnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jednoznačne zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplývajú dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie rozhodol tak, že vyhovel žalobe v celom rozsahu. Preto neobstojí tvrdenie žalovaného v odvolaní, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, nedostatočne odôvodnené a svojvoľné. Súd prvej inštancie sa pri odôvodnení rozhodnutia neodchýlil od ustanovenia § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje náležitosti odôvodnenia rozsudku. Aj Ústavný súd SR vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že len to, že strana sporu nesúhlasí s právnym názorom všeobecného súdu vysloveným v odôvodnení rozhodnutia, nemôže viesť k záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia alebo jeho arbitrárnosti. Neobstojí ani ďalšie tvrdenie žalovaného v odvolaní, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a z rozhodnutí Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR vyplýva, že podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania. Znamená to, že z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov. Pri tomto hodnotení dôkazov sa súd má zaoberať námietkami, argumentmi a návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie, nemusí sa zaoberať všetkými námietkami. Odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie obsahuje všetky obsahové náležitosti rozhodnutia a preto ho nemožno považovať za neodôvodnené a arbitrárne.

17. Odvolací súd vo vzťahu k namietanej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uvádza nasledovné. Z ustanovení § 524 ods. 1 a ods. 2 OZ, ktoré upravujú zmluvu o postúpení pohľadávok vyplýva, že pre platnosť takejto zmluvy sa vyžaduje písomná forma a obligatórne náležitosti zmluvy, teda označenie zmluvných strán - postupcu a postupníka a identifikácia pohľadávky a to tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti dlžníkovi a aby nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka a kedy bola postúpená. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a to z obsahu predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 27.03.2019 jasne, zreteľne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva prejav vôle postupcu - poškodeného postúpiť na žalobcu pohľadávku, ktorá je v bode 1. jasne a nezameniteľne definovaná ako peňažná pohľadávka voči Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group (ďalej len poisťovňa), ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom BMW X6 s EČV: B. vo výške 704,- eur z titulu nároku poškodeného voči poisťovni podľa § 4 Zákona o PZP. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 22.03.2019 na vozidle Toyota RAV4 s EČV: A.. Z uvedeného je zrejmé, na základe akého dôvodu má postupca nárok na zaplatenie pohľadávky, t.j. že ide o postúpenie konkrétneho nároku na náhradu škody v presne stanovenej výške, ako i voči komu poškodený ako postupca daný nárok eviduje. Ide preto o zjavný prejav vôle poškodeného postúpiť určitú pohľadávku, ktorú nie je možné zameniť s inou. Zmluvné strany si zároveň v bode 4. dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1. je odplatné, pričom odplata je vo výške 704,- eur. V bode 5. sa zmluvné strany dohodli na vzájomnom započítaní pohľadávok/nárokov (nárok na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nárok na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) s tým, že žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že Zmluva o postúpení je platným právnym úkonom. Zmluvné strany v Zmluve o postúpení vyslovili slobodnú a vážnu vôľu si svoje vzájomné práva a záväzky upraviť jednou zmluvou, čo neodporuje žiadnemu ustanoveniu zákona. Úhradu nájomného v tomto prípade suplovalo samotné postúpenie pohľadávky poškodeného. Súd prvej inštancie preto správne ustálil skutkový stav poukázaním na to, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k vysporiadaniu vzájomných záväzkov započítaním, ktoré nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky mala spôsobilý predmet postúpenia a práve touto zmluvou preukázal žalobca aktívnu vecnú legitímáciu. Odvolací súd je názoru, že neexistuje rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi nájomné v hotovosti, alebo sa zrealizuje vzájomným zápočtom, najmä za predpokladu, kedy žiadne z ustanovení zákona nebráni postupcovi postúpiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti v prípade, ak je dostatočne určito vymedzená. Je preto dokonca irelevantné, či v čase postúpenia pohľadávky bola uhradená faktúra za prenájom vozidla. Opačný výklad by bolo možné považovať za ústavne nekonformný, nakoľko je zjavné, že spojenie dvoch právne perfektných úkonov neodporuje a nemá ani za cieľ obchádzať zákon.

18. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so žalovaným namietanou skutočnosťou, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, odvolací súd poukazuje na ods. 18 a ods. 19 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorých súd prvej inštancie odôvodnil svoj záver pokiaľ ide o namietanú neúčelnosť používania náhradného vozidla. Súd prvej inštancie správne ustálil, že nárok na užívanie náhradného vozidla bol v priamej príčinnej súvislosti s poškodením vozidla poškodeného. Z obsahu spisu je zrejmé, že prenajímateľ (žalobca) a nájomca (poškodený) uzatvorili Zmluvu o prenájme vozidla č. 169/701 zo dňa 27.03.2019, a to na dobu od 27.03.2019 do 03.04.2019, pričom v zmluve je uvedený aj účel nájmu „pracovné stretnutia v rámci banskobystrického kraja“. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 13.05.2019 vyplýva, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti so záverom, že neprímerane účtovaná denná sadzba za náhradné vozidlo bola vzhľadom na typ požičaného vozidla upravená na sumu 63,- eur s DPH/deň. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť zníženia dennej sadby, napr. poukázaním na cenníky iných spoločností zaoberajúcich sa prenájomom vozidiel v danom mieste a v danom čase, čím by preukázal žalovaným tvrdenú neprímeranosť dennej sadzby prenájmu. Rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd má za to, že poškodený sa dostal do situácie nutnosti používať náhradné vozidlo nie svojím zavinením, ale v dôsledku škodovej udalosti a preto bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a uvedený stav riešil prenájomom náhradného vozidla pre potreby svojho podnikania, ktorý zároveň trval primeraný čas. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, tento stav, kedy poškodený nemohol používať svoje vozidlo, zapríčinil klient/poistenec žalovaného a preto nie je možné poškodeného zaťažovať tým, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu, alebo aby robil výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú. Takýto záver súdu prvej inštancie je plne obsiahnutý

v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, preto nie je pravdou, že by sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s neúčelnosťou použitia náhradného vozidla poškodeným a takáto odvolacia námietka žalovaného je nedôvodná. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že v dôsledku poškodenia vozidla dochádza závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania, pričom kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za relevantný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. V danom prípade tak žalovaný relevantným spôsobom netvrdil a ani nepreukázal dôvodnosť ním realizovaného krátenia dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie uvádza, že bolo na žalovanom, aby predložil dôkazy preukazujúce opodstatnenosť krátenia poisťného plnenia až na výšku určenú žalovaným v oznámení o poisťnom plnení zo dňa 13.05.2019.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP, tak že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný.

21. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).